

ARABERKRIGEN

En gang i tiden, når Abrahams Landløfte settes i kraft, skal Israel vinne stort land. Med fred, trygghet, rikdom og velstand. I dag råder Israelerne over kun deler av sine fedres kjerneland. Det er om Israel i den tid det er skrevet om i 4. Mosebok 23 og 24:

4M24:9 Han legger seg, han hviler som en løve, som en løvinne. Hvem våger å vekke ham? Velsignet være den som velsigner deg, og forbannet den som forbanner deg!

4M24:12,13 Bileam sa til Balak: Jeg kan ikke tale annet enn det Herren sier.

4M24:14 Se, jeg vender nå hjem til mitt folk. Men la meg først varsle deg om hva dette folket skal gjøre med ditt folk i de siste dager.

Hva Israels folk skal gjøre med Arabias folk. Og det skal de gjøre i de siste dager. Dette er en uoppfylt profeti.

4M24:17 Jeg ser ham, men ikke nå. Jeg skuer ham, men ikke nær. En stjerne stiger opp av Jakob, et spir løfter seg fra Israel. Han knuser Moabs tinner og utrydder ufredsætten.

4M24:18 Edom blir ham underlagt, Se'ir, hans fiende, blir ham underlagt. Israel vinner stort velde.

4M23:22 de har styrke som en villokse.

4M23:24 Se, folket reiser seg som en løvinne, springer opp som en løve! Det legger seg ikke til ro før det har mettet seg med rov og drukket blodet av de drepte.

I de siste dager skal ufredsætten fra Edom og Moab og andre steder utryddes. Det er ingen tvil om hvem som gjør ufred:

1M16:11 Du skal føde en sønn, og du skal kalle ham Ismael.

12 Han skal bli et villesel av et menneske. Hans hånd skal være mot alle, og alles hånd mot ham. Han skal bo rett for øynene på alle sine brødre.

Med dårlig utgangspunkt blir ikke ismaels sønner noe bedre når slekten pares med islam. Her ser vi at konflikten i Midtøsten er nøye planlagt, og det er lagt opp slik at Israel med god grunn kan utrydde araberne. For Gud hater arabere.

Mal1:3 men jeg hater Esau, og jeg gjør hans fjell til en ørken og hans arveland til bolig for ørkenens sjakaler.

Men Israel skal vinne stort velde.

Mik7:8 Gled deg ikke over meg, du min fiende! Når jeg faller, skal jeg reise meg igjen. Når jeg sitter i mørke, skal Herren være mitt lys.

9 Derfor vil jeg bære Herrens vrede – for jeg har syndet mot ham – inntil han fører min sak og gjennomfører retten for meg. Han skal føre meg fram til lyset. Jeg skal se hans rettferdighet.

Her snakkes det om innfrielse av Abrahams landløfte og den velsignelse som er lovet. Og den som snakker er det samlede israelske folk.

10 Og mine fiender skal se det. Skam skal dekke dem som sier til meg: Hvor er han, Herren din Gud? Mine øyne skal se med fryd på dem, for da skal de bli tråkket ned som avfall på gatene.

11 Det kommer en dag da dine murer skal bygges opp igjen. Den dag skal dine grenser flyttes langt ut.

12 På den dag skal de komme til deg fra de beleirede byene i Assur, og fra de beleirede byene ved elven og fra hav til hav og fra fjell til fjell.

13 Men landene skal bli øde på grunn av dem som bor på den, og på grunn av frukten av deres gjerninger.

14 Vokt ditt folk med din stav, den horde som er din arv, som bor for seg selv i en skog midt i et fruktbart land. La dem beite i Basan og Gilead, som i gamle dager!

15 Som i de dager da du drog ut av landet Egypt, vil jeg la deg få se underfulle ting.

16 Hedningefolk skal se det og bli til skamme tross alt sitt velde. De skal legge hånden på sin munn, deres ører skal bli døve.

17 De skal slikke støvet som slangen. De skal komme skjelvende fram fra sine hull, som kryp på jorden. De skal gripes av redsel for Herren vår Gud, de skal frykte på grunn av Deg.

18 Hvem er en Gud som du, en Gud som tar bort misgjerning og går overtredelse forbi for dem som er tilbake av hans arv? Han holder ikke til evig tid fast ved sin vrede, for han har lyst til miskunnhet.

Bare en gang i historien er Gud villig til å overse Israels misgjerning. Og dette gjelder israelfolket når Landløftet skal settes i kraft. Men dette gjør han primært ikke for israelerne, men for å gjøre sitt eget navn kjent på jorden.

19 Han skal igjen forbarme seg over oss, han skal trå våre misgjerninger under føtter. Du skal kaste alle deres synder i havets dyp.

20 Du skal vise Jakob trofasthet, Abraham miskunnhet, slik du med ed lovte våre fedre i fordums dager.

En hel rekke opplysninger knyttes til denne tidsperiode. Mange andre profetier har samme budskap. I tillegg til andre viktige hendelser i forskjellige kombinasjoner.

Sak12:2 Se, jeg gjør Jerusalem til en tumleskål for alle folkeslagene rundt omkring. Når Jerusalem blir kringsatt, skal det også skje med Juda.

3 Det skal skje på den dag at jeg vil gjøre Jerusalem til en løftestein for alle folkene. Alle som løfter på den, skal såre seg selv. Ja, alle jordens hedningefolk skal samle seg mot det.

4 På den dag, sier Herren, vil jeg slå hver hest med skyhet og dens rytter med vanvidd. Men over Judas hus vil jeg opplate mine øyne, og alle folkenes hester vil jeg slå med blindhet.

5 Judas stammehøvdinge skal si i sitt hjerte: Jerusalems innbyggere har styrke ved Herren, herskarenes Gud, deres Gud!

6 På den dag vil jeg gjøre Judas stammehøvdinge lik et fyrfat mellom vedtrær og et ildbluss blant kornbånd. De skal fortære alle folkene rundt omkring, til høyre og til venstre. Og Jerusalemfolket skal fremdeles bo på sitt sted, i Jerusalem.

Det er viktig å ha klart for seg at Guds hevn over hedningefolkene skal utføres av Israels hær, med moderne våpen.

Sak12:9 På den dag vil jeg søke å ødelegge alle de hedningefolk som drar opp mot Jerusalem.

Erfaringsene av krigene etter Israels gjenopprettelse i 1948 taler ikke til arabernes fordel.

Jes42:13 Herren skal dra ut som en kjempe, som en krigsmann skal han egge sin harme. Han skal rope høyt, ja skrike. Mot sine fiender skal han vise sin makt.

14 Jeg har tidd fra eldgammel tid. Jeg talte ikke, jeg holdt meg tilbake. Nå vil jeg skrike som en fødende kvinne, jeg vil puste og fnyse.

15 Jeg vil legge fjell og hauger øde og la alle deres vekster tørke bort, jeg vil gjøre elver til land og tørke ut sjøer.

16 Blinde vil jeg føre på en vei de ikke kjenner. Jeg vil la dem ferdes på stier de ikke visste om. Mørke steder foran dem vil jeg gjøre til lys og bakker til sletteland. Dette er de ting jeg vil gjøre, jeg vil for visst ikke la det være.

17 De skal vike tilbake og bli fullstendig til skamme, de som satte sin lit til utskårne bilder, som sier til støpte bilder: Dere er våre guder!

Hag2:21 Jeg skal riste himmelen og jorden.

22 Jeg vil omstyrte kongerikers troner og gjøre til intet hedningerikenes makt. Jeg vil velte vognene og dem som kjører dem, og hestene skal styrte, og de som rider på dem. Den ene skal falle på den andres sverd.

De fleste profeter har i Bibelen skrevet om Israelfolkets gjenkomst og om hendelser eller personer knyttet til dette. Apg3:24. Når en samler disse fortellingene kan en danne seg et bilde av hva som er sentralt i gjenoppbyggingen av Israels land. Noe av dette er som følger:

- *Israel skal bo trygt.*
- *Landene omkring skal utslettes.*
- *Israels grenser skal utvides.*
- *Det skal være en konge.*
- *Hendelsene skal kunne sees av hele verden.*
- *Budskap om alt dette blir gitt på forhånd.*

Sal83:3 For se, dine fiender er ville. De som hater deg, løfter hodet.

4 Med svik legger de hemmelige planer mot ditt folk, og de rådslår mot dem du verner.

5 De sier: Kom, la oss utslette dem, så de ikke mer er et folk, slik at ingen lenger minnes Israels navn!

6 For med ett hjerte rådslår de med hverandre, mot deg inngår de pakt –

7 Edoms telt og ismaelittene, Moab og hagrittene,

8 Gebal og Ammon og Amalek, Filisterland og de som bor i Tyrus.

9 Også Assur slutter seg til dem, de er blitt en arm for Lots barn.

Dette er, Jordan, Syria, Libanon, Den arabiske halvøy, arabere i Judea og Samaria og Gasa.

Noen bibelske stedsnavn eksisterer enda, men de fleste navn på byer og land må man se nøye etter i Bibelen for å finne hvor er.

En oversikt over noen steder som er nevnt i forbindelse med Araberkrigen.

<i>Amalek</i>	<i>Judea og Samaria</i>	<i>4Mos13:22,29, Dom5:14, 12:15</i>
<i>Askalon</i>	<i>Gasa</i>	<i>Jos13:3</i>
<i>Asdod</i>	<i>Gasa</i>	<i>Jos13:3</i>
<i>Ekron</i>	<i>Gasa</i>	<i>Jos13:3</i>
<i>Filisterland</i>	<i>Gasa</i>	<i>Jos13:3</i>
<i>Gasa</i>	<i>Gasa</i>	<i>Jos13:3</i>
<i>Gebal</i>	<i>Libanon</i>	<i>Esek27:8,9</i>
<i>Sidon</i>	<i>Libanon</i>	<i>Jos19:24-31</i>

<i>Tyrus</i>	<i>Libanon</i>	<i>Jos19:24-31</i>
<i>Ammon</i>	<i>Jordan</i>	<i>Dom11:3</i>
<i>Lots barn</i>	<i>Jordan</i>	<i>5mos2:9,19</i>
<i>Moab</i>	<i>Jordan</i>	<i>5Mos32:49</i>
<i>Rabba</i>	<i>Jordan</i>	<i>2Sam12:26, Dom11:3</i>
<i>Damaskus</i>	<i>Syria</i>	<i>2Sam8:6</i>
<i>Hadrak</i>	<i>Syria</i>	<i>Sak9:1</i>
<i>Hamat</i>	<i>Syria</i>	<i>Sak9:1,2</i>
<i>Assur</i>	<i>Irak</i>	<i>1Mos10:11</i>
<i>Ninive</i>	<i>Irak</i>	<i>1Mos10:11</i>
<i>Hagrittene</i>	<i>Sinai og Arabia</i>	<i>1Mos25:18, 2:11</i>
<i>Ismaelitter</i>	<i>Sinai og Arabia</i>	<i>1Mos25:18, 2:11</i>
<i>Kedar</i>	<i>Sinai og Arabia</i>	<i>1Mos25:13,18, Esek27:21</i>
<i>Edom</i>	<i>Arabia</i>	<i>1Mos36:8, 5Mos2:12, 1Kong9:26</i>
<i>Se'ir</i>	<i>Arabia</i>	<i>5Mos2:5</i>
<i>Bosra</i>	<i>Arabia, nord</i>	<i>Amos1:11,12, Jes34:6, Jes63:1</i>
<i>Teman</i>	<i>Arabia, nord</i>	<i>Esek25:13, Amos1:11,12, Obad9</i>
<i>Sjeba</i>	<i>Arabia, sør</i>	<i>1Mos25:3,6, Matt12:42</i>
<i>Dedan</i>	<i>Arabia, sør</i>	<i>1Mos25:3,6, Jes21:13</i>
<i>Elam</i>	<i>Iran, vest</i>	<i>Dan8:2, Est1:2,14</i>
<i>Kush</i>	<i>Sudan</i>	<i>Kush = de mørke.</i>

Mika4:11 Nå har mange folkeslag samlet seg mot deg, og de sier: Måtte hun bli vanhelliget, så våre øyne kan se med lyst på Sion!

12 Men de kjenner ikke Herrens tanker og forstår ikke hans råd, at han har samlet dem som kornbånd til treskeplassen.

13 Stå opp og tresk, du Sions datter! For ditt horn vil jeg gjøre til jern, og dine klover vil jeg gjøre til kobber, og du skal knuse mange folk, og jeg vil vie deres bytte til Herren og deres gods til hele jordens Herre.

Joel3:6 For se, i de dager og på den tid, når jeg gjør ende på Judas og Jerusalems fangenskap, 7 da vil jeg samle alle hedningefolk og føre dem ned til Josafats dal. Der vil jeg holde rettergang med dem på grunn av Israel, mitt folk og min arv, fordi de spredte dem blant hedningefolkene og delte mitt land.

Josafats dal: 2Krøn20:22-26. Et viktig budskap i denne fortelling er at Israels fiender tar livet av hverandre.

Legg også merke til at landet ble delt.

8 De kastet lodd om mitt folk. De gav en gutt for en skjøge. De solgte en pike for vin – og drakk.

9 Og dere, Tyrus og Sidon og alle Filisterlands bygder! Hva vil dere meg? Er det noe dere vil gjengjelde meg, eller vil dere gjøre meg noe? Snart, i hast, skal jeg la deres gjerninger falle tilbake på deres eget hode.

10 Dere tok mitt sølv og gull, og førte mine dyreste skatter bort til deres templer.

11 Judas barn og Jerusalems barn solgte dere til grekerne for å få dem langt bort fra sitt land.

12 Se, jeg kaller dem til oppbrudd fra hvert sted som dere har solgt dem til. Og det som dere har gjort, lar jeg komme tilbake på deres eget hode.

13 Deres sønner og døtre vil jeg selge til Judas barn, og de skal selge dem til sabeerne, et folk som bor langt borte, for Herren har talt.

Nå blir rollene byttet om. De som har undertrykket Israel skal nå selv bli undertrykket.

14 Rop dette ut blant hedningefolkene: Rust dere til Hellig Krig!

Hellig Krig! Noen som kjenner igjen uttrykket? Av de utallige kriger nevnt i Bibelen er det kun denne som omtales som en hellig krig. Tilfeldig? Neppe.

Kall på krigsheltene! La alle stridsmenn stige fram og dra ut!

15 Smi plogskjærene om til sverd og vingårdsknivene til spyd! Han som er veik, skal si: Jeg er en helt!

16 Skynd dere og kom, alle hedningefolk fra alle kanter, samle dere! – Herre, la dine mektige helter stige ned!

17 Hedningefolkene skal våkne opp og dra til Josafats dal. For der vil jeg sitte og dømme alle hedningefolk fra alle kanter.

18 Send sigden ut, for høsten er moden! Kom og tråkk vinpressen, for den er full, pressekarene flyter over – deres ondskap er stor.

19 Skare på skare samler seg i avgjørelsens dal. For nær er Herrens dag i avgjørelsens dal.

Avgjørelsens dal er nok der hver enkelt faller.

20 Sol og måne sortner, og stjernene slutter å skinne.

”Den brente oljes taktikk” blir brukt som i Irak i 1992.

21 Herren skal brøle fra Sion, han lar sin røst høre fra Jerusalem. Himmel og jord skal skjelve.

Araberkrigens kjennetegn i Hebreerbrevet er at himmel og jord skal skjelve. Heb12:26. Bomber får jorden til å skjelve. Og det karakteristiske med atombomber, er som kjent at de rekker opp til himmelen.

Men Herren er en tilflukt for sitt folk og et vern for Israels barn.

22 Dere skal kjenne at jeg er Herren deres Gud, som bor på Sion, mitt hellige berg. Og Jerusalem skal være et hellig sted. Fremmede skal aldri mer trenge inn der.

Arabere har aldri hatt noen rettigheter, og skal aldri ha noen rettigheter i Jerusalem. Neh2:19,20

23 Det skal skje på den dag at fjellene skal dryppe av most, og haugene skal flyte over av melk. Alle bekker i Juda renner fulle av vann, og en kilde veller fram fra Herrens hus og vanner Sittims dal.

Jes11:13 Da skal Efra'ims misunnelse vike, og de som overfaller Juda, skal bli utryddet. Efra'im skal ikke misunne Juda og Juda ikke overfalle Efra'im.

14 De skal slå ned på filisternes skulder mot vest. Sammen skal de plyndre Østens barn. På Edom og Moab skal de legge hånd, og Ammons barn skal lyde dem.

15 Herren skal slå havbukten ved Egypt med bann og svinge sin hånd over elven med sin varme storm. Han skal kløve den til sju bekker, så en kan gå over den med sko.

*Ved Egypt er en havbukt som heter Assuandammen.
Det ser ikke ut som Egypt er med å planlegge krig mot Israel, men de blir allikevel utslettet.
Esek29:8, Jes43:3*

Mika5:7 Jakobs rest skal være blant hedningefolkene, midt iblant mange folk, som en løve blant skogens dyr, som en ungløve blant sauehorder, som trår ned og river i stykker der hvor den farer fram, og det er ingen som redder.

Med Jakobs rest menes Israels etterkommere.

JUDEA og SAMARIA og GASA

Oba19 De som bor i Sør, skal ta Esaus fjell i eie, og de som bor i Lavlandet, skal ta Filisterlandet i eie. De skal ta Efraims land og Samarias land i eie. Benjamin skal ta Gilead i eie.

Amos1:6 Så sier Herren: For tre misgjerninger av Gasa, ja, for fire vil jeg ikke ta det tilbake – fordi de bortførte alt folket som fanger og overgav dem til Edom.

7 Jeg vil sende ild mot Gasas murer, og den skal fortære dets palasser.

8 Jeg vil utrydde dem som bor i Asdod, og den som bærer kongestaven i Askalon. Jeg vil vende min hånd mot Ekron, og det som er igjen av filisterene, skal gå til grunne, sier Herren Gud.

Sef2:4 For Gasa skal bli forlatt, og Askalon skal bli en ørken. Asdods folk skal jages ut midt på dagen, og Ekron skal rykkes opp med rot.

5 Ve dem som bor i bygdene ute ved havet, kreterfolket! (Filisterne var opprinnelig utvandrede kretere.) Herrens ord kommer over deg, Kanaan, du filisternes land. Jeg vil ødelegge deg så ingen skal bo der.

Nå har araberne gjennom sin propaganda selv sørget for å forandre sin identitet til palestinere, - som i denne sammenheng er det samme som filistere.

6 Og bygdene ute ved havet skal bli til beitemarker og enger for gjeterne, og til kveer for sauer og geiter.

7 Det skal bli en bygd for dem som blir igjen av Judas hus. Der skal de ha sitt beite. I husene i Askalon skal de hvile om kvelden. For Herren, deres Gud, skal se til dem og gjøre ende på deres fangenskap.

Esek25:15 Så sier Herren Gud: Fordi filisterne tok hevn, fordi de hevnet seg med forakt av hele sitt hjerte for å ødelegge på grunn av eldgammelt fiendskap,

16 derfor sier Herren Gud: Se, jeg rekker ut min hånd mot filisterne og utrydder kreterne og utsletter de som er igjen ved havets strand.

17 Jeg tar en hard hevn over dem når jeg tukter dem i min harme. Og de skal kjenne at jeg er Gud, når jeg lar min hevn ramme dem.

Sak 9:5 Askalon ser det og frykter, Gasa vrir seg i angst, likeså Ekron, fordi dets håp er blitt til skamme. Gasa skal miste sin konge, og i Askalon skal ingen bo.

6 I Asdod skal det bo et blandingsfolk, og jeg vil utrydde filisternes stolthet.

7 Jeg vil ta offerblodet ut av deres munn og det motbydelige offerkjøtt bort fra deres tenner. Da skal det også av dem bli igjen en rest for vår Gud, og de skal være som fyrster i Juda. Ekron skal være som en jebusitt.

LIBANON

Esek28:20 Og Herrens ord kom til meg, og det lød så:

21 Menneskesønn! Vend ditt ansikt mot Sidon og profetér mot henne.

22 Du skal si: Så sier Herren Gud: Se, jeg kommer over deg, Sidon, og jeg vil herliggjøre meg på deg. De skal kjenne at jeg er Gud, når jeg holder dom over byen og helliger meg på den.

23 Jeg vil sende pest og blod over den på dens gater. Drepte menn skal falle der for et sverd som kommer over den fra alle kanter. Og de skal kjenne at jeg er Gud.

24 Det skal ikke mer være noen stikkende torn eller brennende tistel for Israels hus blant alle dem som bor rundt omkring dem, og som forakter dem. De skal kjenne at jeg er Herren Gud.

Stikkende torn og brennende tistel kan blandt annet bety selvmordsbombere, raketter og terrorvirksomhet.

25 Så sier Herren Gud: Når jeg samler Israels hus fra de folk som de er spredt blant, da vil jeg hellige meg på dem for folkenes øyne. Og de skal bo i sitt land, det som jeg gav min tjener Jakob.

26 De skal bo trygt der og bygge hus og plante vingårder. De skal bo trygt, mens jeg holder dom over alle dem som bor rundt omkring dem, og som forakter dem. Og de skal kjenne at jeg, Gud, er deres Gud.

JORDAN

Esek25:1 Guds ord kom til meg, og det lød så:

2 Menneskesønn! Vend ditt ansikt mot Ammons barn og profetér mot dem!

3 Si til Ammons barn: Hør dette ordet fra Herren Gud! Så sier Herren Gud: Fordi du ropte hånsord over min helligdom, som er blitt vanhelliget, og over Israels land, som er blitt ødelagt, og over Judas hus, som er ført bort i fangenskap,

4 se, derfor vil jeg la soloppgangens sønner få deg til eie. De skal slå opp sine teltleirer i deg og sette opp sine boliger i deg. De skal ete din frukt og drikke din melk.

Soloppgangens sønner er de israelere som selv får oppleve en ny dag for Israel.

5 Jeg vil gjøre Rabba til beitemark for kameler og Ammons barns land til hvileplass for småfe. Og dere skal kjenne at jeg er Gud.

6 For så sier Herren Gud: Fordi du klappet i hendene og stampet med føttene og gledet deg med dyp forakt av hele ditt hjerte over Israels land,

7 se, derfor rekker jeg min hånd ut mot deg og gir deg til føde for folket. Jeg utrydder deg av folkene og utsletter deg av landene. Jeg vil tilintetgjøre deg. Og du skal kjenne at jeg er Gud.

8 Så sier Herren Gud: Fordi Moab og Se'ir sa: Se, det er gått med Judas hus som med alle de andre folk,

9 se, derfor vil jeg åpne Moabs side helt fra byene, fra dets byer på alle kanter, den fagreste del av landet, Bet-Jesimot, Ba'al-Meon og like til Kirjata'im,

10 så soloppgangens sønner kan slippe inn. Slik gjør jeg også med Ammons barns land, som jeg gir dem til eie, for at Ammons barns land ikke mer skal kommes i hu blant folkene.

11 Jeg vil holde dom over Moab, så de skal kjenne at jeg er Gud.

Sef2:8 Jeg har hørt Moabs spott og Ammons barns hånsord, da de spottet mitt folk og bar seg overmodig at mot deres land.

9 Derfor, så sant jeg lever, sier Herren, herskarenes Gud, Israels Gud, skal det gå Moab som Sodoma og Ammons barn som Gomorra: De skal bli overgrodd av nesler, og en saltgruve og en ørken til evig tid. Resten av mitt folk skal plyndre dem. De som blir igjen av mitt folk, skal ta dem i eie.

10 Slik skal det gå dem for deres overmots skyld, fordi de hånte og bar seg overmodig at mot Herrens, herskarenes Guds folk.

11 Forferdelig skal Herren vise seg mot dem. Han skal tilintetgjøre alle jordens guder, og alle hedningenes fjerne kyster skal tilbe ham, hvert folk på sitt sted.

Utfallet av krigene som har vert i Israel de siste årene, er selv for internasjonale militære eksperter en gåte. Intet unntak denne gangen heller. 5Mos32:30. Resultatet blir til å bøye seg i støvet for.

Amos1:13 Så sier Herren: For tre misgjerninger av Ammons barn, ja, for fire vil jeg ikke ta det tilbake – fordi de skar opp de kvinner som var med barn i Gilead, for å utvide sitt landområde.

14 Jeg vil stikke ild på Rabbas murer, og den skal fortære dets palasser, under hærskrig på kampens dag, i storm på uværsdagen.

15 Og deres konge skal føres bort som fange, både han og hans høvding, sier Herren.

Om ikke Jordans konge blir drept, blir han i alle fall avsatt.

Jer49:1 Om Ammons barn: Så sier Herren: Har Israel ingen sønner? Har han ingen arving? Hvorfor er det da Milkom som arver Gad, og hans folk som bor i dets byer?

Milkom er jordanernes avgud. Her forutsies at avgudsdyrkere (vers3) bosetter østjordanlandet som er gitt til Gads stamme blant israelerne. I dag er Allah jordanernes avgud.

Sef1:5 Jeg utrydder dem som tilber himmelens hær oppe på takene, dem som tilber Herren og sverger ham troskap, men på samme tid sverger ved Milkom.

Himmelens hær – himmellegemer som stjerner og måne. Islams logo er nettopp stjerne og måne. Klar tale om at Allah ikke er Israels Gud.

Jer49:2 Se, derfor skal dager komme, sier Herren, da Jeg lar krigsrop høres mot Rabba, som tilhører Ammons barn. Det skal bli en øde ruinhaug, og hennes datterbyer skal settes fyr på og brenne opp. Da skal Israel ta sin arv i eie, sier Herren.

3 Klag, Hesjbon, for Ai er ødelagt. Rop, dere Rabbas døtre, bind om dere med sekkestrie! Jamre dere og spring fram og tilbake mellom gjerdene. For Milkom skal gå i fangenskap sammen med sine prester og sine fyrster.

4 Hvorfor skryter du av dalene, av din grøderike dal, du frafalne datter? Det er hun som stoler på sine skatter og sier: "Hvem vil gå imot meg?"

5 Se, Jeg skal føre redsel over deg, sier Herren, herskarenes Gud, fra alle dem omkring deg. Dere skal bli drevet bort, hver i sin retning, og det er ingen til å samle dem som flykter.

6 Men etter det skal jeg føre tilbake de bortførte av Ammons barn, sier Herren.

Jes 16:2 Som flaksende fugler, som unger skremt opp fra redet, skal Moabs døtre være ved Arnons ferjesteder.

Jordanerne blir skremt til å flykte. Trusselen er kunnskap om krig.

3 "Gi råd, fell dom! Gjør din skygge som natt på høylys dag. Skjul de bortdrevne, avslør ikke den som flykter!

4 La Moabs bortdrevne få bo hos deg! Vær deres skjulested fra dem som ødelegger dem.

Sions døtre blir oppfordret til å spare de arabere som tar tilflukt i Israel. Vers 1.

For undertrykkeren har fått sin ende, ødeleggelsen skal opphøre, voldsmennene forsvinner fra landet.

5 Ved miskunnhet skal tronen bli grunnfestet. Det skal sitte en på den i sannhet, i Davids telt. Han skal dømme og søke rett og fremme rettferdighet.

Den som skal sitte på tronen i Davids hus er den nye utvalgte David. Rettferdighetens konge.

6 Vi har hørt om Moabs veldige overmot, om hans stolthet, hans overmot og hans frekkhet, og hans tomme skryt.

Jes25:10 På dette berget skal Herrens hånd hvile, men Moab skal være nedtrampet under ham, som halm trampes i sølevann.

11 Han skal strekke sine hender ut midt i, slik en svømmer strekker seg ut for å svømme, og han skal la dets hovmod bli ydmyket sammen med deres utspekulerte grep.

12 Festningstårnet på dine murer skal han velte og rive ned og jevne med jorden, helt ned i støvet.

Jer48

1 Om Moab. Så sier Herren, herskarenes Gud, Israels Gud

16 Moabs undergang er nær, og hans ulykke kommer hastig.

2 Moab skal ikke lenger lovprises. I Hesjbon har de planlagt noe ondt mot henne (Israel):

"Kom, la oss utrydde henne som folkeslag." Også Madmen skal bli stille. Sverdet skal forfølge deg.

29 Vi har hørt om Moabs overmot, om hans storaktighet, hans hovmod, hans oppblåsthet og hans stolte hjerte.

30 Jeg kjenner hans overmot, sier Herren, og hans tomme skryt. Tomhet er det de har gjort.

26 Gjør ham drukken, fordi han har opphøyet seg mot Herren! Moab skal velte seg i sitt spy og bli til latter, han også.

27 Eller var ikke Israel til latter for deg? Eller er han grepet blant tyver, siden du rister på hodet hver gang du taler om ham?

6 Flykt, redd livet! Dere blir som en tørr busk i ørkenen!

7 Fordi du satte din lit til ditt gods og dine skatter, skal også du bli hærtatt. Kamos skal gå i fangenskap, både hans prester og hans høvdinger, alle sammen.

8 En ødelegger skal komme over hver by, og ingen by skal slippe unna. Dalen skal gå til grunne og sletten skal bli ødelagt, som Herren har sagt.

37 Hvert hode er snauraket og hvert skjegg er klippet av. På alle hender er det flenger og om hoftene er det sekk.

9 Gi Moab vinger! For i flyende fart skal det dra ut, dets byer skal bli til en ørken, så ingen bor i dem.

18 Stig ned fra din herlighet og sett deg i et tørt land, du Dibons datter som bor i byen! For Moabs ødelegger stiger opp imot deg, han ødelegger dine festninger.

15 Moab blir ødelagt, de stiger opp i hans byer. Hans utvalgte unge menn stiger ned for å slaktes, sier Kongen, han som har navnet Herren, hærskares Gud.

40 For så sier Herren: Se, han flyr som en ørn og brer vingene ut over Moab.

41 Byene blir inntatt, borgene blir stormet. På den dag blir Moabs kjemper til mote som en kvinne i barnsnød.

25 Moabs horn er avhogd, og hans arm er brukket, sier Herren.

4 Moab er ødelagt, dets barn setter i å skrike.

3 Det lyder skrik fra Horona'im: herjing og stor ødeleggelse!

42 Moab blir ødelagt, og er ikke lenger et folk, fordi han har opphøyet seg mot Herren.

35 Jeg utrydder av Moab, sier Herren, hver den som stiger opp på en haug og brenner røkelse for sine guder.

5 Gråtende går de oppover bakken til Luhut. På veien ned til Horona'im høres angstfulle klagerop over ødeleggelsen.

21 Dommen er kommet over slettelandet.

24 og over alle byene i Moabs land, fjern og nær.

19 Spør de flyktende og unnsiktede, si: Hva har hendt?

20 Moab er blitt til skamme, for han er knust. Hyl og skrik! Kunngjør ved Arnon at Moab er ødelagt!

38 På alle Moabs hustak og på hans gater er hele folket bare veklage. For jeg har knust Moab lik et kar som ingen bryr seg om, sier Herren.

39 Hvor forferdet han er, og hvor de hyler! Se hvordan Moab vender ryggen til! Hvor han er blitt til skamme! Moab blir til latter og til en forferdelse for alle dem som bor rundt omkring ham.

43 Gru og grav og garn over deg, du Moabs innbygger, sier Herren.

44 Den som flykter for det grufulle, skal falle ned i graven, og den som kommer seg opp av graven, skal bli fanget i garnet. For jeg lar hjemsøkelsens år komme over Moab, sier Herren.

45 I Hesjbons skygge står flyktninger uten kraft. For det farer ild ut fra Hesjbon og en lue fra Sihon, den fortærer Moabs kinn og ufredssettens isse.

10 Forbannet være den som gjør Herrens gjerning med lathet. Forbannet være den som holder sitt sverd fra blod!

46 Ve deg, Moab! Fortapt er Kamos' folk. Dine sønner blir ført bort i fengsel og dine døtre i fangenskap.

13 Da skal Moab ha skam av Kamos.

47 For i de siste dager vil jeg gjøre ende på Moabs fangenskap, sier Herren. Her ender dommen over Moab.

ARABISKE HALVØY

Esek35:1 Herrens ord kom til meg, og det lød så:

2 Menneskesønn! Vend ditt ansikt mot Se'ir-fjellet og profetér mot det!

3 Du skal si til det: Så sier Herren Gud: Se, jeg kommer over deg, du Se'ir-fjell, og jeg vil rekke ut min hånd mot deg og gjøre deg til en ørken, en ødemark.

4 Dine byer vil jeg gjøre til ruinhauger, og du selv skal bli til en ørken. Og du skal kjenne at jeg er Herren.

5 Fordi du bærer på et evig fiendskap og overgav Israels barn i sverdets vold – i deres ulykkes tid, da den misgjerning skjedde som førte til undergang,

6 derfor, så sant jeg lever, sier Herren Gud, vil jeg gjøre deg til blod, og blod skal forfølge deg. Fordi du ikke hatet blod, skal blod forfølge deg.

7 Jeg vil gjøre Se'ir-fjellet til en ørken, en ødemark, og utrydde av det både den som drar fram, og den som drar tilbake.

8 Jeg vil fylle fjellene der med drepte menn. På dine hauger og i dine daler og i alle dine bekker skal det falle menn som er drept ved sverd.

9 Til evige ørkener vil jeg gjøre deg, og dine byer skal ikke reise seg igjen. Dere skal kjenne at jeg er Herren.

10 Fordi du sa: De to folk og de to land skal bli mine, vi vil ta dem i eie, enda Herren har vært der,

11 – derfor vil jeg, så sant jeg lever, sier Herren Gud, gjøre med deg etter min vrede og etter den misunnelse du har lagt for dagen i ditt hat mot dem. Jeg skal bli kjent blant dem når jeg dømmer deg.

12 Og du skal kjenne at jeg, Herren, har hørt alle de spottord som du har talt mot Israels fjell, da du sa: De er ødelagt, vi har fått dem for å livnære oss!

13 Dere talte overmodig mot meg med deres munn og brukte mange ord mot meg. Jeg har nok hørt det.

14 Så sier Herren Gud: Mens hele jorden gleder seg, vil jeg legge deg øde.

15 Fordi du gledet deg da Israels hus' arv ble ødelagt, så vil jeg gjøre det samme med deg. En ørken skal Se'ir-fjellet og hele Edom bli. Og de skal kjenne at jeg er Herren.

Jer49:7 Om Edom: Så sier herskarenes Herre: Er det ikke lenger noen visdom i Teman? Kan de forstandige ikke lenger gi råd? Har deres visdom blitt borte?

8 Flykt, vend tilbake, bosett dere i dypene, dere som bor i Dedan! For Jeg skal føre Esaus undergang over ham, på regnskapets tid.

9 Hvis det kommer drueplukkere til deg, lar de ikke en etterhøst være igjen? Hvis det kommer tyver om natten, vil de ikke bare ødelegge til de har fått nok?

10 Men Jeg kler Esau naken. Jeg avslører hans skjulesteder, så han ikke kan gjemme seg. Hans ætt er ødelagt, også hans brødre, hans naboer, og han selv er ikke mer.

11 Forlat dine farløse, Jeg skal holde dem i live. La dine enker stole på Meg.

12 For så sier Herren: Se, de som ikke er skyldige til å drikke begeret, de skal drikke, og så skulle du bli ustraffet? Nei, du skal ikke bli ustraffet, drikke skal du.

13 For Jeg har sverget ved Meg Selv, sier Herren, at Bosra skal bli en ruin, til hån, til et øde sted og til en forbannelse. Alle byene der skal for alltid ligge i ruiner.

14 Jeg har hørt et budskap fra Herren, og et sendebud er sendt ut til folkeslagene: "Samle dere, gå imot henne og gjør dere klare til strid!"

15 For se, Jeg skal gjøre deg liten blant folkeslagene, foraktet blant menneskene.

16 Redselen du spredte, har lurt deg, det som var ditt hjertes overmot, du som bor i skjulestedene i klippen, du som holder til oppe på toppen av høyden. Selv om du legger ditt rede like høyt som ørnen, skal Jeg styrte deg ned derfra, sier Herren.

17 Edom skal bli et skremsel. Hver den som går forbi det, skal bli forskrekket og spotte henne for alle hennes sår.

18 Slik som da Sodoma og Gomorra ble lagt i grus, sammen med sine naboer, sier Herren, slik skal ikke en eneste mann bli boende der, og ikke noe menneskebarn skal oppholde seg der.

19 Se, han stiger opp som en løve fra krattskogen ved Jordan, til engene som alltid er grønne. For i et øyeblikk vil jeg jage Edoms folk bort derfra. Den som er utvalgt, ham vil jeg sette over det. For hvem er som jeg, hvem vil stevne meg, og hvem er den hyrde som kan stå for mitt åsyn?

Israel utfører dommen over Arabia. Men det er et menneske som får råderett over landet. Paulus skriver i Hebreerbrevet helt klart og tydelig hvem som er den utvalgte. Israels konge og hyrde. Heb1:13 kombinert med Sal.110:1,4. Den nye Melkisedek.

20 Hør derfor hvilket råd Herren har lagt mot Edom, og hvilken plan han har tiltenkt for dem som bor i Teman: Sannelig, de skal slepe dem bort, dem som er de minste i flokken. Han skal sannelig legge deres beiteplasser øde.

21 Jorden skjelver ved braket når de faller. Skriket runger, og røsten høres helt til Rødehavet.

22 Se, han stiger opp og flyr som en ørn og spenner sine vinger ut over Bosra. På den dagen skal hjertet til Edoms mektige bli som hjertet til en kvinne i fødselsveer.

Amos1:11 Så sier Herren: For tre misgjerninger av Edom, ja, for fire vil jeg ikke ta det tilbake – fordi han forfulgte sin bror med sverd og kvalte sin barmhjertighet, fordi hans vrede stadig rev i stykker, og han alltid holdt fast ved sin harme.

12 Jeg vil sende ild mot Teman, og den skal fortære Bosras palasser.

Amos9:11 På den dag vil jeg reise opp igjen Davids falne hytte. Jeg vil mure igjen dens revner og reise opp det som er nedbrutt av den. Jeg vil bygge den opp igjen som i gamle dager,

12 slik at de får ta i eie det som er tilbake av Edom, og alle de hedningefolk som kalles ved mitt navn, sier Herren, han som gjør dette.

Israels gjenreisning skjer i samme tidsrom som dommen over araberne.

Obad1 Så sier Herren Gud om Edom: Vi har hørt et budskap fra Herren, og en budbærer er sendt ut blant folkeslagene: "Stå opp, og la oss reise oss til strid mot henne".

2 Se, Jeg skal gjøre deg liten blant folkeslagene. Du skal bli dypt foraktet.

3 Ditt overmodige hjerte har forført deg, du som bor i skjulestedene i klippen, som har din bolig så høyt. Du sier i ditt hjerte: "Hvem kan styrte meg ned til jorden?"

4 Selv om du stiger så høyt som ørnen, og selv om du legger ditt rede blant stjernene, skal Jeg styrte deg ned derfra, sier Herren.

5 Hvis tyver kom til deg, røvere om natten, å, hvor du blir ødelagt! Ville de ikke bare stjele til de hadde nok? Hvis druesamlere kom til deg, ville de da ikke la det stå igjen noe til etterhøst?

6 Å, hvor Esau skal ransakes! Å, hvor hans skjulte skatter skal oppspores!

Arabia har skjulte skatter. Det kan tenkes at det siktes til oljen.

7 Alle mennene i ditt forbund skal drive deg helt til grensen. De mennene som holder fred med deg, skal forføre deg og få overmakten over deg. De som spiser ditt brød, skal legge en felle for deg. "Han har ingen forstand."

8 Skal Jeg ikke utrydde de vise fra Edom på den dagen, sier Herren, og forstand fra Esaus fjell?

9 Da skal dine mektige bli forferdet, Teman, så hver mann fra Esaus fjell skal drepes og utryddes.

10 På grunn av volden mot din bror Jakob, skal du dekkas av skam, og du skal bli utryddet for evig.

11 På den dagen da du stod på den andre siden, på den dagen da fremmede førte bort det han eide, da utlendinger kom inn gjennom hans porter og kastet lodd om Jerusalem, da var også du som en av dem.

12 Men du skulle ikke se ned på din brors dag, på hans bortførelses dag. Du skulle ikke glede deg over Judas barn på deres ødeleggelses dag. Du skulle ikke tale store ord på trengselens dag.

13 Du skulle ikke gå inn gjennom Mitt folks port på deres undergangs dag. Sannelig, du skulle ikke se ned på det onde som kom over ham på hans undergangs dag, og ikke strekke hånden ut mot det han eier på hans undergangs dag.

14 Du skulle ikke stå ved veiskillet for å utrydde dem som slapp unna. Du skulle ikke overgi dem som var igjen av ham på trengselens dag.

15 For Herrens dag er nær for alle folkeslagene. Som du har gjort, slik skal det bli gjort mot deg. Du får lønnen tilbake over ditt eget hode.

Araberne må drikke av Herrens vredes beger.

16 For likesom dere (israelere) har drukket på mitt hellige berg, skal alle folkene drikke uten opphold.

Med alle folkeslag menes Esau og Ismaels sønner, Lots barn, Babylonerne, osv. Alle er i dag arabere.

De skal drikke i fulle drag og bli som om de aldri hadde vært til.

5M 30:7 Herren din Gud skal legge alle disse forbannelser på dine fiender og på dem som har hatet og forfulgt deg.

Obad17 Men på Sions berg skal det være utfrielse, og der skal det være hellighet. Jakobs hus skal ta sine eiendommer i eie.

18 Jakobs hus skal være en ild og Josefs hus en flamme. Men Esaus hus skal bli til halm. De skal sette dem i brann og fortære dem, og det blir ingen som overlever av Esaus hus, for Herren har talt.

Det er Israels hær som skal sette Esaus hus i brann.

19 De som bor i Sør, skal ta Esaus fjell i eie, og de som bor i Lavlandet, skal ta Filisterlandet i eie. De skal ta Efraims land og Samarias land i eie. Benjamin skal ta Gilead i eie.

20 De bortførte av denne Israels hær skal ta kanaaneernes land helt til Sarepta. Og de bortførte fra Jerusalem, de som er i Sefarad, skal ta Sydlandets byer i eie.

21 Redningsmenn skal dra opp på Sions berg og dømme Esaus berg. Og riket hører Herren til.

Esek25:12 Så sier Herren Gud: Fordi Edom tok hevn over Judas hus og førte skyld over seg ved å hevne seg på dem,

13 derfor, sier Herren Gud: Jeg vil rekke min hånd ut mot Edom og utrydde der både folk og fe. Jeg vil gjøre det til en ørken helt fra Teman. Like til Dedan skal de falle for sverdet.

14 Jeg vil fullbyrde min hevn på Edom ved mitt folk Israels hånd. De skal gjøre med Edom etter min vrede og harme, og de skal få kjenne min hevn, sier Herren Gud.

Det er Israels hær som skal sette Esaus hus i brann.

Jer48:10 Forbannet være den som gjør Herrens gjerning med lathet. Forbannet være den som holder sitt sverd fra blod!

Jes63:1 Hvem er han som kommer fra Edom, i røde klær fra Bosra, så prektig i sin kledning der han skriker fram i sin store kraft? – Det er jeg, jeg som taler rettferdighet, som er mektig til å frelse.

2 Hvorfor er din kledning så rød, lik klærne til han som trækker vinpressen?

3 Pressekaret har jeg tråkket, jeg alene, og av folkene var det ingen med meg. Så tråkket jeg på dem i min vrede og trampet dem i stykker i min harme. Da sprutet deres blod på mine klær, og hele min kledning fikk jeg tilsølt.

4 For hevners dag var i mitt hjerte, og mitt gjenløsnings år var kommet.

Året da Israel blir gjenløst.

5 Jeg så meg om, men det var ingen som hjalp. Jeg undret meg, men det var ingen som støttet meg. Da hjalp min arm meg, og min harme støttet meg.

6 Jeg tråkket ned folkeslag i min vrede og gjorde dem drukne i min harme. Jeg lot deres blod renne til jorden.

Jes21:10 Og dere mine treskede sønner på treskegulvet! Det jeg har hørt av Herren, herskarenes Gud, Israels Gud, har jeg kunngjort for dere.

De treskede sønner er israelfolket.

11 Stillhetens byrde. Til meg roper de fra (Arabia) Se'ir: Vekter! Hvor langt på natt? Vekter! Hvor langt på natt?

12 Vekteren svarer: Det kommer en morgen (for Israel), men også en natt (for Arabia). Vil dere spørre, kommer spørsmålet tilbake!

SYRIA

Jer49:23 Om Damaskus: Hamat og Arpad er blitt til skamme, for de har hørt en ond melding. De er skrekkslagne, urolige som havet, som ikke kan være stille.

Meldingen de har hørt er ond for dem, men den er god for israelerne.

24 Damaskus er blitt veik. Hun snur for å flykte, hun er grepet av angst. Fortvilelse og smerte har grepet henne som hos en fødende kvinne.

25 Å, hvor denne lovpriste byen er forlatt. Min gledes by!

26 Derfor skal hennes unge menn falle på gatene, og alle stridsmennene skal være brakt til taushet på den dagen, sier herskarenes Herre.

27 Jeg skal tenne ild på muren rundt Damaskus, og den skal fortære borgene i Ben-Hadad.

Amos1:2 Herren skal brøle fra Sion og la sin røst høre fra Jerusalem. Hyrdenes beitemarker skal sørge, og Karmels topp skal tørke bort.

3 Så sier Herren: For tre misgjerninger av Damaskus, ja, for fire vil jeg ikke ta det tilbake, fordi de tresket Gilead med treskesleder av jern.

4 Jeg vil sende ild mot Hasaels hus, og den skal fortære Benhadads palasser.

5 Jeg vil bryte ned Damaskus' portbom og utrydde dem som bor i Avens dal, og den som bærer kongestaven i Bet-Eden. Syrias folk skal bli bortført til Kir, sier Herren.

Sak9:1 Dette utsagn er Herrens ord mot Hadraks land, (i Syria) og i Damaskus slår det seg ned – når menneskene og alle Israels stammer vender sine øyne til Herren.

På den tid da Israel får vendt om sin skjebne, da skal de ta imot Herren. Og det er da dommen over Israels naboland skal skje.

2 Ordet gjelder også Hamat, (i Syria) som grenser til det, og Tyrus og Sidon, (i Libanon) fordi de er så kloke der!

3 Tyrus bygde seg en festning, og dynget opp sølv som støv og fint gull som avfall på gatene.

4 Se, Herren skal la fremmede få det til eie og styrte dets murer i havet, og selv skal det fortæres av ild.

5 Askalon ser det og frykter, Gasa vrir seg i angst, likeså Ekron, fordi dets håp er blitt til skamme. Gasa skal miste sin konge, og i Askalon skal ingen bo.

6 I Asdod skal det bo et blandingsfolk, og jeg vil utrydde filisternes stolthet.

7 Jeg vil ta offerblodet ut av deres munn og det motbydelige offerkjøtt bort fra deres tenner.

Også her er offerblod og offerkjøtt et bilde på lære. I dette tilfellet er læren motbydelig feil. Islam.

Da skal det også av dem bli igjen en rest for vår Gud, og de skal være som fyrster i Juda. Ekron skal være som en jebusitt.

8 Jeg vil slå leir til vern for mitt hus mot krigshærer som kommer og går. Ingen voldsherre skal mer komme over dem. For nå ser jeg med egne øyne hvordan det er.

Etter Araberkrigen blir det fred.

IRAN (Elam - Provins helt mot vest)

Jer 49:34 Dette er Herrens ord som kom til profeten Jeremia om Elam, i begynnelsen av Judas konge Sidkias regjering:

35 Så sier Herren, herskarenes Gud: Se, jeg knekker Elams bue, deres beste våpen.

36 Jeg vil la fire vinder fra himmelens fire hjørner komme over Elam og spre dem for alle disse vinder. Det skal ikke være noe folk som de bortdrevne fra Elam ikke kommer til.

37 Jeg vil gjøre Elam redd for sine fiender og for dem som står dem etter livet. Og jeg vil la ulykke komme over dem, min brennende vrede, sier Herren. Jeg vil la sverdet forfølge dem, til jeg får gjort ende på dem.

38 Og jeg vil sette min trone i Elam, jeg vil utrydde konge og høvdinger der, sier Herren.

39 Og, i de siste dager, da vil jeg gjøre ende på Elams fangenskap, sier Herren.

I Iran bor for det meste persere, og ikke arabere. Araberkrigen er en hevners krig. Elam er slettelandet mot Tigris, vest i Iran. Men resten av Iran vil fortsette å være et selvstendig land også etter araberkrigen. Esek38:1-8. Fordi Kong Dareios, som i sin tid var Israels store velgjører, var fra Iran.

EGYPT

Esek 29:2 Menneskesønn! Vend ditt ansikt mot Farao, kongen i Egypt, og profetér mot ham og mot hele Egypt!

3 Tal og si: Så sier Herren Gud: Se, jeg kommer over deg, Farao, konge i Egypt, du det store sjøhyre, som ligger midt i dine elver, og som sier: Min elv tilhører meg, jeg har selv skapt den!

4 Jeg vil legge kroker i kjevene på deg og la fiskene i dine elver henge fast i dine skjell, og jeg vil dra deg opp av dine elver, både deg og fiskene i dine elver, som henger fast i dine skjell.

5 Jeg vil kaste deg ut i ørkenen, både deg og alle fiskene i dine elver. På marken skal du falle. Du skal ikke samles og ikke sankes. Jeg gir deg til føde for jordens dyr og himmelens fugler.

Scenariet som nevnes i disse vers kan minne om en kjempestor flom.

6 Alle som bor i Egypt skal kjenne at jeg er Herren, fordi de har vært en rørstav for Israels hus.

7 Når de tar deg i hånden, så knekkes du og kløver hånden på dem alle. Og når de støtter seg på deg, brytes du i stykker og får hoftene på dem alle til å vakle.

8 Derfor sier Herren Gud: Se, jeg lar sverd komme over deg, og jeg vil utrydde både folk og fe hos deg.

Også husdyrene dør.

9 Landet Egypt skal bli til en ørken, et øde land. Og de skal kjenne at jeg er Herren, fordi han sa: Elven hører meg til, jeg har skapt den!

10 Se, derfor kommer jeg over deg og dine elver. Og jeg vil gjøre landet Egypt til en øde ørken, full av grusdynger, fra Migdol til Syene og like til Sudans grense.

Fra Migdol lengst i nord til Syene i sør, som i dag heter Assuan.

11 Ingen menneskefot skal fare fram der, og ingen fefot skal fare fram der, og det skal ikke reise seg igjen på førti år.

12 Jeg vil gjøre landet Egypt til en ørken blant ødelagte land. Dets byer skal ligge øde blant ødelagte byer i førti år. Og jeg vil spre egypterne blant folkene og spre dem ut i landene.

Egypt skal bli ødelagt iblant andre ødelagte land. Og disse er de andre av Israels naboland.

Esek 31:2 Menneskesønn! Si til Farao, kongen i Egypt, og til hans larmende hop: Hvem er du lik i din storhet?

3 Se, Assur var en seder på Libanon med fagre grener, en skyggefull skog og høy av vekst, og hans krone nådde opp mellom skyene.

4 Vannet gjorde ham stor, vanddypet gjorde ham høy. Elven gikk rundt om det sted hvor han var plantet, og sendte sine vannløp ut til alle markens trær.

5 Derfor ble han høyere av vekst enn alle markens trær. Han fikk mange grener og lange kvister, fordi det var så rikelig med vann der han bredte seg ut.

6 På hans kvister bygde alle himmelens fugler rede, og under hans grener fødte alle markens dyr sine unger. I hans skygge bodde alle de forskjellige folkeslag.

7 Han var fager i sin storhet, med sine lange grener. For ved hans rot var det rikelig med vann.

8 Sedrene i Guds hage stilte ikke ham i skyggen. Sypresser var ikke å ligne med hans kvister, og lønnetrær var ikke som hans grener. Ikke noe tre i Guds hage var å ligne med ham i skjønnhet.

9 Fager hadde jeg gjort ham i hans rikdom på grener, og alle Edens trær i Guds hage misunte ham.

10 Derfor, så sier Herren Gud: Fordi han er blitt så høy av vekst og har strakt sin krone opp mellom skyene, og han er blitt overmodig fordi han er blitt så høy,

11 så gir jeg ham i hendene på folkenes hersker, så han kan gjøre med ham som han vil. For hans ugudelighets skyld drev jeg ham ut.

12 Og fremmede hogg ham ned og lot ham ligge, de grusomste blant folkene. På fjellene og i alle daler falt hans kvister. Og hans grener ble brukket ved alle landets bekker. Alle jordens folk steg ned fra hans skygge og lot ham ligge.

13 På hans falne stamme slo alle himmelens fugler seg ned, og alle markens dyr var ved hans grener,

14 for at ingen trær som vokser ved vann, skal bli overmodige av sin vekst og strekke sin krone opp mellom skyene, og for at de sterkeste av dem, alle de som suger vann i seg, ikke skal stå der i sin høyde. For de er alle sammen overgitt til døden og må ned til dødsrikets land, blant menneskenes barn, til dem som har fare ned i graven.

15 Så sier Herren Gud: Den dag han fór ned til dødsriket, lot jeg vanddypet sørge. Jeg dekket det til for hans skyld. Jeg stanset dets strømmen, og mange vann ble holdt tilbake. Jeg kledde Libanon i sort for hans skyld, for alle markens trær tørket bort for hans skyld.

16 Ved braket av hans fall fikk jeg folkeslag til å skjelve, da jeg lot ham fare ned i dødsriket sammen med dem som farer ned i graven. Da ble de trøstet i dødsrikets land alle Edens trær, de beste og fagreste på Libanon, alle de som hadde suget vann til seg.

17 Også de fór sammen med ham ned i dødsriket, til dem som var drept med sverdet. For som hans arm hadde de sittet i hans skygge midt iblant folkene.

18 Hvem er da du lik i herlighet og storhet blant Edens trær? – Så skal du da bli støtt ned sammen med Edens trær til dødsrikets land. Midt blant uomskårne skal du ligge, sammen med dem som er drept med sverdet. Slik skal det gå Farao og hele hans larmende hop, sier Herren Gud.

Hele dette kapittel er en sammenhengende advarsel til Egypt. Og Assur (Irak) er brukt som et eksempel på hvordan det skal gå dem.

Esek 32:2 Menneskesønn! Stem i en klagesang over Farao, kongen i Egypt, og si til ham: Du ville være en ung løve blant folkene, og så var du som sjøhyret i havet. Du fór fram i dine elver og gjorde vannet grumset med føttene og gjorde elvene mudret.

3 Så sier Herren Gud: Derfor vil jeg spenne mitt garn over deg og skarer av mange folk, og dra deg opp i min not.

4 Jeg vil kaste deg på land og slenge deg bort på marken, og jeg vil la alle himmelens fugler slå ned på deg, og dyrene på hele jorden mette seg med deg.

5 Jeg vil kaste ditt kjøtt opp på fjellene og fylle dalene med din store kropp.

6 Jeg vil vanne landet med strømmen av ditt blod helt opp til fjellene, og bekkeleiene skal fylles med deg.

7 Når jeg slokker deg, vil jeg tildekke himmelen og kle dens stjerner i sort. Solen vil jeg dekke til med skyer, og månen skal ikke la sitt lys skinne.

8 Alle skinnende lys på himmelen vil jeg kle i sort for din skyld, og jeg vil legge mørke over ditt land, sier Herren Gud.

9 Jeg vil vekke sorg i mange folkeslags hjerter, når jeg lar meldingen om din undergang komme ut blant folkene, i land som du ikke kjenner.

10 Jeg vil gjøre mange folk forferdet over deg, og deres konger skal gyse av redsel over deg, når jeg svinger mitt sverd for øynene på dem, og de skal beve hvert øyeblikk, hver for sitt liv, på den dag du faller.

Jer 46:18 Så sant jeg lever, sier Kongen, han som heter Herren, hærskares Gud: Som Tabor blant fjellene og som Karmel ved havet er han som skal komme.

Han som skal komme kommer i forbindelse med straffen over Israels naboland.

19 Rust deg ut til å gå i landflyktighet, du datter som bor i Egypt! For Memfis skal bli til en ørken og bli ødelagt, så ingen bor der.

20 En prektig kvige er Egypt, men en klegg fra nord kommer og slår seg ned på den.

Kleggen er kanskje en melding Egypt ikke kan fri seg fra.

21 Også de leide krigsmenn som de har med seg, de som er lik gjøkalver, også de vender om og flykter alle sammen. De holder ikke stand, for deres ulykkesdag er kommet over dem, straffens tid.

22 Lyden av Egypt er lik lyden av en slange som hveser. Med en hær drar de fram, og med økser kommer de mot henne som hogstmenn.

23 De hogger ned hennes skog, sier Herren. For den er ugjennomtrengelig. De er flere enn gresshoppene, det er ikke tall på dem.

24 Egypts datter blir til skamme, hun blir gitt i hendene på folket fra nord.

Sak10:11 Han skal dra fram gjennom havet, gjennom farer, og slå ned bølgene i havet. Alle Nilens dyp skal tørkes ut. Assurs stolthet skal støtes ned. Kongespiret skal vike fra Egypt.

Jes 19:5 Vannet i Nilen blir borte, og elven blir tørr, helt uttørret.

6 Elvene stinker, kanalene i Egypt minker og blir tørre, og rør og siv visner.

7 Gresset ved Nilens bredde dør, og alt åkerland langs elven tørker bort. Det blir spredt av vinden og er ikke mer.

8 Også fiskerne sørger. De klager, alle de som kaster fiskekrok i elven, og de som setter garn på vannene, skal miste gløden.

9 De som arbeider med heklet lin, blir til skamme, også de som vever fint hvitt tøy.

10 Landets grunnpilarer er knust. Alle de som arbeider for lønn, er sorgfulle i hu.

11 Bare dårer er Soans høvdinger. De viseste blant Faraos rådgivere gir uforstandige råd.

Hvordan kan dere si til Faraos: Jeg er en ætling av vismenn, en ætling av fortidens konger?

12 Hvor er de da, dine vismenn, så de kunne forkynne for deg, så de kunne forstå hva Herren, herskarenes Gud, har besluttet om Egypt?

Alt som er beskrevet om Egypt er et sannsynlig resultat av en dambrist i Assuan.

13 Soans høvdinger er blitt dårer, Nofs høvdinger er blitt narret, og overhodene for stammene har ført Egypt vill.

14 Herren har i deres indre utøst en svimmelhets-ånd. De har ført Egypt vill i all dets gjerning, som en drukken mann tumler forvillet om i sitt spy.

15 Ikke noen gjerning skal lykkes for Egypt, enten det er hode eller hale, palmegren eller siv som gjør den.

16 På den tid skal Egypt være som kvinner. Det skal skjelve og frykte for den løftede hånd, som Herren, herskarenes Gud, ryster over dem.

17 Og Juda land skal være en redsel for Egypt. Så ofte noen nevner det for dem, skal de skjelve for det råd som Herren, herskarenes Gud, har fattet mot det.

Egypt har fått en melding om den plan Herren har for dette landet.

Esek30:6 Så sier Herren: Egypts støtter skal falle, hennes stolte makt skal synke sammen. Fra Migdol til Syene skal de falle for sverdet der, sier Herren Gud.

7 Det skal ligge øde blant ødelagte land, og dets byer skal ligge blant ødelagte byer.

8 Og de skal kjenne at jeg er Herren, når jeg tenner en ild i Egypt, og alle hennes hjelpere blir knust.

Joel3:24 Egypt skal bli til en ødemark og Edom til en øde ørken, på grunn av deres voldsverk mot Judas barn. For i deres land har de utøst uskyldig blod.

25 Men det skal alltid bo folk i Juda, og i Jerusalem fra slekt til slekt.

26 Jeg vil hevne deres blod, det som jeg ikke før har hevet. Og Herren bor på Sion.

SUDAN

Sef2:12 Også dere sudanesere blir gjennomboret av mitt sverd.

Ordet for Sudan er Kush. Kush er hebraisk og betyr De Mørke.

Esek30:2 Menneskesønn! Profetér og si: Så sier Herren Gud: Jamre dere! Ve oss, for en dag!
3 For nær er dagen! Ja, nær er Herrens dag! En dag med skyer, en dommens tid for folkene skal den være.

4 Det skal komme et sverd mot Egypt. Sudan skal vri seg i angst, når drepte menn faller i Egypt. Hennes rikdom skal føres bort, og hennes grunnvoller skal brytes ned.

5 Sudanesere og folk fra Put og Lud og alt blandingsfolket og kubeere og forbundslandenes sønner skal sammen med dem falle for sverdet.

Put og Lud og kubeernes hjemsted var sannsynligvis regioner i oldtidens Egypt.

9 Den dag skal sendebud fra meg dra ut på skip for å forferde den sudanske trygghet. Den skal vri seg i angst, som på Egypts dag. For se, den kommer!

Sudan faller etter Egypt.

IRAK

Jer50:1 Dette ordet talte Herren om Babylon, om kaldeernes land, ved profeten Jeremia.

2 Forkynn det blant folkeslagene, la dem høre det, løft banneret! La dem høre det, skjul det ikke, si: Babylon er inntatt, Bel er blitt til skamme. Merodak ligger knust. Hennes gudebilder er blitt til skamme, hennes avgudsbilder er knust.

3 For fra nord kommer et folkeslag opp mot henne, som skal legge hennes land øde, og ingen skal bo i det. De flytter, de reiser bort, både mennesker og dyr.

4 I de dager og på den tiden, sier Herren, skal Israels barn komme, de og Judas barn sammen. Gråtende skal de gå og søke Herren sin Gud.

Dommen over hedningefolkene tidfestes til tiden da Israelerne skal få velsignelse.

5 De skal spørre etter veien til Sion, med ansiktet vendt dit, og de skal si: Kom og la oss slutte oss til Herren i en evig pakt som ikke skal bli glemt.

6 Mitt folk var fortapte får. Deres hyrder har ledet dem vill. De har ført dem på avveier i fjellene. De har gått fra fjell til haug, og de har glemt sitt hvilested.

7 Alle som fant dem, fortærte dem. Deres motstandere sa: "Vi har ingen skyld, for de har syndet mot Herren, rettferdighetens bolig, deres fedres håp, Herren."

Ordene er som et ekko fra katedralenes kalkede vegger.

8 Flytt ut av Babylons midte, dra ut fra kaldeernes land! Vær som bukkene foran flokken!

9 For se, Jeg reiser opp en samling av store folkeslag fra landet i nord og fører dem opp mot Babylon. De skal fylke seg mot henne. Derfra skal hun bli inntatt. Deres piler skal være som pilene til en dyktig kriger. De skal ikke vende tomhendt tilbake.

10 Kaldea skal bli til krigsbytte. Alle som tar bytte fra henne, skal få nok, sier Herren.

11 Ja, for dere gleder dere, for dere fryder dere, dere som plyndrer Min arv, ja, for dere hopper som en kvige som tresker, og dere vrinsker som hingster.

12 Men deres mor skal bli dypt skamfull. Hun som fødte dere, skal få vanære. Se, det minste av folkeslagene skal bli til en ødemark, et tørt land og en ørken.

13 På grunn av Herrens vrede skal hun aldri mer være bebodd, men hun skal ligge helt øde. Hver den som drar forbi Babylon, skal bli forskrekket og spotte henne for alle hennes sår.

14 Fylk dere rundt Babylon, alle dere som spenner buen. Skyt på henne, spar ikke på pilene, for hun har syndet mot Herren.

15 Rop mot henne på alle sider. Hun har rakt hånden ut for å overgi seg. Hennes bæresøyler er falt, hennes murer er revet ned. For det er Herrens hevn. Ta hevn over henne! Gjør med henne som hun selv har gjort.

16 Utrydd såmannen fra Babylon og han som fører sigden i høsttiden. Av frykt for det ødeleggende sverdet skal hver mann vende seg til sitt eget folk, og hver mann skal flykte til sitt eget land.

17 Israel er et bortdrevet lam. Løvene har drevet ham bort. Først ble han fortært av Assurs konge. Så har denne Nebukadnesar, babylonerkongen, gnagd hans bein.

18 Derfor, så sier herskarenes Herre, Israels Gud: Se, Jeg skal straffe Babylons konge og hans land, slik Jeg har straffet Assurs konge.

19 Jeg skal føre Israel tilbake til hans egen beitemark, han skal beite på Karmel og Basan. Hans sjel skal mettes på Efraimfjellet og i Gilead.

Israels land er på begge sider av Jordan.

20 I de dager og på den tiden, sier Herren, skal de lete etter Israels misgjerning, men den skal ikke være mer, og etter Judas synder, men de skal ikke finnes mer. For den resten Jeg lar bli igjen, skal Jeg tilgi.

Igjen tidfestes dommen over hedningefolkene til tiden da Israelerne skal få velsignelse.

21 Mot landet Meratajim, dra bare opp mot det og mot dem som bor i Pekod. Legg det øde og ødelegg dem fullstendig, sier Herren, og gjør etter alt det Jeg har befalt deg.

22 Det er krigslarm i landet og stor ødeleggelse.

23 Å, hvordan hammeren som slo hele jorden (Jer51:20), er blitt hogd i biter og knust. Å, hvordan Babylon er lagt øde blant folkeslagene.

24 Jeg la ut en snare for deg, og du ble fanget, Babylon, men du forstod det ikke. Du ble funnet og grepet, for du har ført strid mot Herren.

25 Herren har åpnet Sitt våpenhus og har ført ut Sin vredes våpen. For dette er et verk av Herren, herskarenes Gud, i kaldeernes land.

26 Kom imot henne fra alle kanter! Åpne hennes kornkamre! Dyng henne opp som ruinhauger og lys henne i bann! La det ikke bli noen rest igjen av henne.

27 Slakt alle hennes okser, før dem ned til slakt. Ve dem! For deres dag er kommet, tiden da de skal få sin straff.

28 Røsten av dem som flyktet og slapp unna fra landet Babylon, hør, i Sion forkynner de Herren vår Guds hevn, hevnen for hans tempel.

29 Kall sammen bueskytterne mot Babylon. Alle dere som spenner buen, dra til felts mot henne på alle kanter! La det ikke være noen som slipper unna! Gi henne tilbake for hennes gjerning! Etter alt det hun har gjort, skal dere gjøre mot henne. For hun har vist overmot overfor Herren, Israels Hellige.

30 Derfor skal de unge mennene falle på gatene hennes, og alle hennes stridsmenn skal bringes til taushet på den dagen, sier Herren.

31 Se, Jeg er imot deg, du overmodige sier Herren, hærskares Gud. For din dag er kommet, den tiden da Jeg skal straffe deg.

32 Den overmodige skal snuble og falle, og ingen skal reise ham opp. Jeg skal tenne ild i hans byer, og den skal fortære alt rundt ham.

33 Så sier hærskares Herre: Israels barn er undertrykt, sammen med Judas barn. Alle de som tok dem til fange, har holdt dem fast. De nekter å la dem fare.

34 Deres Forløser er sterk, hærskares Herre er hans navn. Han skal sannelig føre deres sak, for at han kan gi landet hvile, men skake dem som bor i Babylon.

35 Sverdet vendes mot kaldeerne, sier Herren, mot dem som bor i Babylon, mot hennes fyrster og hennes vise.

36 Sverdet vendes mot pratmakerne, de skal bli stående som dårer. Sverdet vendes mot hennes mektige, de skal bli forferdet.

37 Sverdet vendes mot deres hester, mot deres vogner og mot den sammensatte flokken i hennes midte. De skal bli lik kvinner. Sverdet vendes mot hennes skatter, de skal plyndres.

38 Tørken er over hennes vann, og de skal tørke opp. For det er landet med utskårne gudebilder, og med sine skrekkelige avguder oppfører de seg som de har mistet forstanden.

En muslim er troende til hva som helst med koranen i hånd. En utrolig treffende profeti.

39 Derfor skal ørkenens ville dyr bo der sammen med sjakalene. Også de unge strutsene skal bo der. Det skal aldri noen sinne bli bebodd igjen. Fra slekt til slekt skal ingen bosette seg der.

40 Slik som Gud styrtet Sodoma og Gomorra i grus, sammen med sine naboer, sier Herren, slik skal ikke en eneste mann bli boende der, og ikke noe menneskebarn skal slå seg til der.

41 Se, et folk skal komme fra nord, og et stort folkeslag og mange konger skal bli reist opp fra jordens ytterste ender.

42 De holder bue og kastespyd. De er grusomme og viser ingen barmhjertighet. Deres røst buldrer som havet. De rir på hester. De slutter rekkene mot deg som stridsmenn, du Babylons datter!

43 Babylons konge har hørt meldingen om dem, og hans hender synker i avmakt. Han er grepet av angst, han har veer som en fødende kvinne.

44 Se, han stiger opp som en løve fra Jordans krattskog til engene som alltid er grønne. For i et øyeblikk vil jeg jage dem bort derfra. Den som er utvalgt, ham vil jeg sette over henne. For hvem er som jeg, og hvem vil stevne meg, og hvem er den hyrde som kan bli stående for mitt åsyn?

På samme måte som Arabia (Jer49:19), skal Herrens utvalgte ha råderett over Irak. Dette er en hyrde som blir stående. Selv for Herrens dømmende ansikt. Mal3:2-5.

45 Hør derfor hvilket råd Herren har lagt mot Babylon, og hvilke planer han har tiltenkt for kaldeernes land: Sannelig, de skal slepe dem bort, dem som er de minste i flokken. Han skal sannelig legge deres beitemark øde.

46 Ved ropet "Babylon er tatt" skjelver jorden, og skriket høres blant folkeslagene.

Jer 51:33 For så sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Babels datter er som en treskeplass når den blir stampet hard. Ennå en liten stund, så kommer høstens tid for henne.

Det tar en stund å trampe hard en treskeplass. Dette tyder på at det kan bli flere eller langvarige kriger.

34 Babels konge Nebukadnesar har fortært oss, har ødelagt oss, har satt oss bort som et tomt kar, har oppslukt oss som et sjøhyre, har fylt sin buk med min kostelige mat. Han har drevet oss bort.

35 Den urett og vold jeg har lidd i mitt kjøtt, måtte den komme over Babel! – sier Sions innbyggere. Mitt blod, måtte det komme over Kaldeas innbyggere! – så skal Jerusalem si.

36 Derfor sier Herren så: Se, jeg fører din sak og hevner deg. Jeg vil tørke ut hennes hav og gjøre hennes kilde tørr.

37 Babel skal bli til steinrøyser, en bolig for sjakaler, til et skremsel og til spott, så ingen bor der.

38 De brøler alle sammen som unge løver, de brummer som løveunger.

39 Når de er blitt hete, vil jeg gjøre et drikkelag for dem og gjøre dem drukne, for at de skal juble og så falle i en evig søvn og ikke våkne opp, sier Herren.

40 Jeg vil føre dem ned som lam for å slaktes, som værer og geitebukker.

41 Se, Sesak er blitt hærtatt, all jordens pris er blitt inntatt! Hvor Babel er blitt til et skremsel blant folkene!

42 Havet er steget opp over Babel, hun er skjult av dets brusende bølger.

43 Hennes byer er blitt til en ørken, et tørt land og en øde mark, et land som ingen bor i, og som intet menneske drar gjennom.

44 Jeg hjemsøker Bel i Babel og drar det han har slukt, ut av hans munn. Folkeslag skal ikke lenger strømme til ham. Også Babels mur er falt.

45 Dra ut av henne, mitt folk! Hver mann må redde sitt liv – for Herrens brennende vrede.

Her er en oppfordring til dem som tror på det profetiske ord om å forlate landet. Av dette kan en slutte at når slutten kommer for landet, da skilles det ikke mellom dem som tror og dem som ikke tror.

46 For at dere ikke skal bli nervøse og redde om det høres en melding i landet, for i et år skal det komme en melding, og deretter i et annet år en melding om vold i landet, og hersker reiser seg mot hersker.

Når det har vært krig og fred noen ganger er det på tide å reise fra landet.

47 Se, derfor skal dager komme da jeg hjemsøker Babels utskårne bilder. Hele hennes land skal bli til skamme, og alle hennes menn skal bli drept og falle.

48 Himmel og jord og alt som i dem er, skal juble over Babel. For fra nord skal ødeleggerne komme over henne, sier Herren.

49 Babel skal falle, på grunn av alle dem av Israel som er slått i hjel! Også Babels innbyggere skal falle, på grunn av dem som er slått i hjel over hele jorden!

Noen hevder at disse profetier er hendelser fra gammel tid. Men vi vet at israelere er slått i hjel over hele jorden helt til i dag. Hvordan kan dommen over araberne da være en hevn for de drepte israelere? Ble hevnen over araberne utført på forhånd?

50 Dere som er unnnkommet fra sverdet: dra bort, stans ikke! Kom Herren i hu fra det fjerne land og minnes Jerusalem!

51 Vi er blitt til skamme. Vi måtte høre hånsord. Skam dekket vårt ansikt, for fremmede var kommet inn i helligdommene i Herrens hus.

52 Se, derfor skal dager komme, sier Herren, da jeg hjemsøker hennes utskårne bilder. Og i hele landet skal sårede menn stønne.

53 Om så Babel vil stige opp til himmelen, og om hun vil gjøre sin høye festning utilgjengelig, så skal likevel ødeleggere fra meg komme over henne, sier Herren.

54 Skrik lyder fra Babel, det er stor ødeleggelse i kaldeernes land.

55 For Herren ødelegger Babel og gjør ende på all støyen i byen. Deres bølger skal bruse som store vann, deres larmende røst skal la seg høre.

56 For det kommer en ødelegger over Babel. Hennes kjemper blir fanget, deres buer blir knekket. For Herren er en hevners Gud, han skal gjengjelde helt og fullt.

57 Jeg vil gjøre hennes høvdinger og vismenn, hennes stattholdere og landshøvdinger og kjemper drukne, og de skal falle i en evig søvn og ikke våkne, sier Kongen, han som har navnet Herren, herskarenes Gud.

58 Så sier Herren, herskarenes Gud: Babels brede mur skal rives til grunnen. Og hennes høye porter skal brennes opp med ild. Folkeslag har gjort seg møye for intet, og folkeferd har arbeidet seg trett med det som brenner opp.

NINIVE, den store byen - et samlebegrep for Israels fiender.

I andre Kongebok kapittel 18 og 19 fortelles om kongen i Assur, Sankerib, som ville gå til krig mot Jerusalem. Han sendte sine sendebud for å true kongen i Jerusalem.

2Kong18:18 Og så ropte de på kongen. Da gikk slottshøvdingen Eljakim, Hilkias sønn, ut til dem sammen med statsskriveren Shebna og historieskriveren Joah, Asafs sønn.

19 Og Rabsake sa til dem: Si til Hiskia: Så sier den store kongen, kongen i Assyria: Hva er det for en trygghet som er kommet over deg?

20 Vil du si at tomme ord er innsikt og styrke nok til krig! Hvem setter du da din lit til, siden du har gjort opprør mot meg?

Det var fra Ninive hæren dro ut for å utrydde Israel og Judea.

2Kong19:32 Derfor sier Herren så om kongen i Assyria: Han skal ikke komme inn i denne byen og ikke skyte en pil inn i den. Han skal ikke rykke fram mot den med skjold og ikke kaste opp voll mot den.

33 Den veien han kom, skal han vende tilbake, og inn i denne byen skal han ikke komme, sier Herren.

34 Jeg vil verne denne byen og frelse den, for min skyld og for min tjener Davids skyld.

I salme 83 nevnes en samling av land som har til hensikt å gå til krig mot Israel. På samme måte som i kongetiden skal den nye Eljakim og den nye Shebna ta imot melding om krig. Jes22:15 og 20. Vaktmennene.

Derfor kommer historien fra kongeboka om igjen i Jesajaboka. Fra kapittel 36, midt imellom historien om hevn over Israels naboland i kapitlene før 36, - og trøsteboka som begynner i kapittel 40.

Og fellesnevneren for disse landene er Ninive.

Sef2:13 Han rekker sin hånd mot Norden og ødelegger Assur og gjør Ninive til et øde sted, tørt som en ørken.

14 Der skal horder hvile, alle slags villdyrflokker. Både pelikaner og hegrer skal overnatte på søylehodene der. Fuglesang høres i vinduene, grus ligger på dørterskelen, for sederpanelet er revet av.

15 Dette er den jublende byen, som bodde så trygt, som sa i sitt hjerte: Jeg og ingen annen! Hvor er den blitt til en ørken, et leie for ville dyr! Hver den som går forbi, blåser av den og ryster hånlige med hånden.

Nah1:1 Dommen mot Ninive. Boken med synet til elkosjitten Nahum.

2 Gud er nidkjær, og Herren tar hevn. Herren tar hevn og er full av harme. Herren skal ta hevn over sine motstandere, og han har samlet vrede mot Sine fiender.

3 Herren er sen til vrede. Men han er stor i kraft, han skal sannelig ikke unnlate å straffe. Herren har sin vei i virvelvinden og i stormen, og skyene er støvet av hans føtter.

4 Han truer havet og gjør det tørt, og han tørker opp alle elvene. Basan og Karmel visner, og Libanons blomst tørker inn.

Her nevnes eksempler på Herrens vrede.

5 Fjellene skaker foran ham, haugene mister motet, og jorden løfter seg for hans åsyn, ja verden og alle som bor i den.

6 Hvem kan stå framfor hans vrede? Hvem kan reise seg mot hans brennende vrede? Hans harme blir utøst som ild, og klippene styrter sammen for ham.

7 Herren er god, en festning på trengselens dag. Han kjenner dem som tar sin tilflukt til ham.

8 Men med en overstrømmende flom skal han gjøre ende på hennes sted, og mørke skal forfølge hans fiender.

Og her vendes vreden mot Ninive.

9 Hva er det dere pønsker på mot Herren? Han skal gjøre fullstendig ende på dere, trengselen skal ikke komme to ganger!

Forrige gang folkene fra Ninive førte trengsel over Israel var i kongetiden. Men det skal ikke skje denne gangen.

10 For mens de er tvunnet sammen som torner, og mens de er drukne som drankere, skal de fortæres som helt tørket halm.

11 Fra deg kom det fram en som planlegger ondt mot Herren, en som gir råd til ondskap.

12 Så sier Herren: "Selv om de er både sterke og mange, skal de likevel bli hogd ned og bli borte. Selv om Jeg har plaget deg, skal Jeg ikke plage deg mer.

Israels fiender er mange. Israel skal ikke plages mer. Verken av Herren eller av hans fiender. Dette er en del av den nye pakt.

13 For nå skal Jeg bryte av hans åk fra deg og rive av dine bånd".

Ninives fall er forutsagt.

14 Herren har gitt en befaling om deg: Det skal ikke lenger bli født noen som bærer ditt navn videre. Jeg skal utrydde både det utskårne bildet og det støpte bildet fra dine guders hus. Jeg skal grave din grav, for du er foraktet.

Klarere kan det ikke sies. Gud forakter muslimer.

Nah2:1 Se, den som bringer gledesbud, kommer løpende over fjell med budskap om fred. Hold dine høytider, Juda, innfri dine løfter! For aldri mer skal den onde gå igjennom ditt land, han er helt tilintetgjort.

Melkisedek kommer med budskap om fred.

2 Det drar opp mot deg en som vil spre deg til alle kanter. Hold vakt i borgen! Se ut på veien! Spenn beltet om livet, samle all din kraft.

3 Herren vil føre tilbake Jakobs høyhet og Israels høyhet. For ransmenn har plyndret dem og ødelagt deres vintrær.

4 Hans stridskjemper har røde skjold, krigsmennene er kledd i skarlagen, vognene er kledd i flammende stål den dag han stiller dem opp, og spydene svinges.

5 På gatene raser vognene av sted, over torgene farer de i susende fart. De ser ut som fakler, de farer fram og tilbake som lyn.

6 Han kaller på sine stormenn, men de snubler under sin gang, de haster av sted til bymuren, men skjoldtaket er satt opp.

Skjoldtak høres ut som et vern mot noe som kommer ovenfra.

7 Portene ut mot elven blir åpnet, palasset forgår av angst.

En demning mot Nilen?

8 Hun blir stilt fram, hun blir avkledd og ført bort. Hennes piker klager, kurrer som duer og slår seg for brystet.

9 På hennes dag skal Ninive ligne en dam som vannet renner ut av. Men nå flykter de. Stans, stans! Men ingen vender om.

Spesielt Egypt kan komme til å ligne en dam vannet har rent ut av.

10 Røv sølv! Røv gull! For her er ingen ende på skattene, en overflod av alle slags kostbare ting.

Oljen er nok en viktig del av skattene.

11 Tomt, ødelagt og plyndret! – forferdede hjerter og vaklende knær. Alle hofter skjelver. Hvert ansikt samler varme.

12 Hvor er løvens bolig? – stedet hvor ungløvene fortærte sitt bytte, hvor løven og løvinnen holdt til, og løveungen. Og ingen skal skremme dem.

1Mos49:9 En ung løve er Juda. Fra rov er du steget opp, min sønn! Han bøyd seg – han legger seg ned som en løve, som en løvinne. Hvem tør vekke ham?

Nah2:13 Løven røvet til dens unger hadde fått nok, den drepte for sine løvinner. Den fylte sine huler med rov, sin bolig med det den hadde sønderrevet.

14 Se, jeg kommer over deg, sier Herren, hærskares Gud. Jeg vil brenne dine vogner, så de går opp i røk. Dine ungløver skal sverdet fortære. Jeg vil utrydde ditt rov fra jorden, og dine sendebuds røst skal aldri mer bli hørt.

Nah3:1 Ve den blodige byen! – helt igjennom full av løgn og vold. Aldri holder den opp med å røve.

2 Svepesmell og larmende hjul, galopperende hester og hoppende vogner,

3 framstormende ryttere, lynende sverd og blinkende spyd, drepte i mengde og dynger av lik. Det er ingen ende på døde kroppar – en snubler over deres døde kroppar.

4 Dette er gjengjeldelse for all den utukt hun drev, hun den fagre og trollkyndige skjøge. Hun solgte folkeslag ved sin utukt, hele stammer ved sine trolldomskunster.

Den trollkyndige skjøge har forført mange folkeslag. Fra Indonesia til Afrika.

5 Se, jeg kommer over deg, sier Herren, hærskares Gud. Jeg vil dra ditt skjørt opp over ditt ansikt og blotte deg, jeg vil vise folkeslagene din nakenhet og rikene din skam.

6 Jeg vil kaste avskyelig smuss på deg og vanære deg og gjøre deg til et skuespill.

7 Og det skal skje at hver den som ser deg, skal flykte bort fra deg og si: Ødelagt er Ninive! Hvem har medynk med henne? Hvor skal jeg finne trøstere for deg?

8 Er vel du bedre enn No-Amon, som lå ved Nilens strømmer, omgitt av vann – som hadde sjøen til festningsvoll og vannene til bymur?

9 Sudan og Egypt var hennes styrke, ja, i overflod; Put og Libya var blant hennes hjelpere.

10 Likevel ble hun bortført og måtte gå i fangenskap. Også hennes småbarn ble knust på alle gatehjørner. Det ble kastet lodd om hennes ærede menn, og alle hennes stormenn ble lagt i lenker.

11 Også du skal bli drukken så du må skjule deg. Også du skal søke vern mot fienden.

12 Alle dine festninger er som fikentrær med tidlig moden frukt – rister en dem, så faller frukten ned i munnen på dem som vil ete dem.

13 Se, krigsfolket som er hos deg, er som kvinner. Portene i ditt land skal bli åpnet for fienden. Ild skal fortære dine portbommer.

14 Øs opp vann til å ha mens du er kringsatt! Gjør dine festninger sterke! Tråkk mørtel og stamp leire, sett i stand teglovnene!

15 Der skal ilden fortære deg, sverdet utrydde deg, ete deg opp slik som gresshopper fortærer – ja, om dere er mange som gresshoppelarver, tallrike som en gresshoppesverm!

16 Dine kjøpmenn er flere enn himmelens stjerner. Gresshoppene bredte ut sine vinger og fløy bort.

17 Dine stormenn er som gresshopper. Dine høvdinger ligner en gresshoppesverm som slår seg ned på murene en kald dag. Solen går opp, de flyr bort, og ingen vet hvor det blir av dem.

18 Dine høvdinger faller i søvn, Assurs konge! Dine stormenn har lagt seg til ro. Ditt folk er spredt på fjellene, og det er ingen som samler dem.

19 Det er ingen lindring for din skade, ulegelig er ditt sår. Alle som hører tidenden om deg, skal klappe i hendene over deg. For hvem har ikke lidd under din endeløse ondskap?

4Mos23:23. For dette er ikke trolldomsord til Jakob, dette er ikke eventyr til Israel, for nå er det meldt til Jakob, til Israel hva Gud vil gjøre.

24 For se. Folket (Israel) reiser seg som en løvinne, springer opp som en løve! Det legger seg ikke til ro før det har mettet seg med rov og drukket blodet av de drepte.

5Mos32:28 For de er et folk uten visdom, det er ikke forstand hos dem.
29 Dersom de var vise, ville de forstå dette, innse hvordan det vil gå dem til slutt.
30 Hvordan kunne én forfølge tusen, og to drive ti tusen på flukt, hvis ikke deres klippe hadde solgt dem, og Herren overgitt dem?
31 For deres klippe er ikke som vår klippe – det kan våre fiender selv vitne!
32 Deres vintre er av Sodomas vintre og fra Gomorras marker. Deres druer er giftige druer, de har beske klaser.
33 Deres vin er slangens brennende gift og fryktelig ormeeiter.
34 Er ikke dette gjemt hos meg, under segl i mine lagerrom?
35 Meg hører hevn og gjengjeldelse til på den tid da deres fot vakler. For deres undergangs dag er nær, hastig kommer det som venter dem.

Jes41:21 Kom hit med deres sak, sier Herren. Kom fram med deres bevisgrunner, sier Jakobs konge.

22 La dem komme fram med dem og kunngjøre for oss det som skal hende! Fortell oss om de tidligere ting, så vi kan legge merke til det og lære utfallet å kjenne! Eller la oss få høre de ting som skal skje!

23 Kunngjør hva som skal komme heretter, så vi kan vite at dere er guder! Ja, gjør noe godt eller noe ondt, så vi med forundring kan se det alle sammen!

24 Se, dere er intet, og deres gjerning er ingenting! En styggedom er den som velger dere.

25 Jeg vakte ham fra Norden – og han kom, fra soloppgangen kom han som skal påkalle mitt navn. Han skal trampe på fyrster som om de var leire, lik en pottemaker som elter leire.

26 Hvem har kunngjort dette fra begynnelsen, så vi kunne vite det? – fra fordums tid, så vi kunne si: Han har rett! Ingen har kunngjort noe, ingen har forkynt noe, ingen har hørt dere si noe.

27 Jeg er den første som sier til Sion: Se, se, der er de! – og som sender Jerusalem et gledesbud.

28 Jeg ser meg om, men der er ingen. Ingen av dem kan gi råd, så jeg kunne spørre dem, og de gi meg svar.

29 Se dem alle! Deres gjerninger er ingenting verd. Deres støpte bilder er vind og tomhet.

Jes16:12 Da skal det skje: Når det viser seg at Moab har gått trett på offerhaugen, når han kommer til sin helligdom for å be, da får han ikke noe gagn av det.

13 Dette er det ordet Herren den gangen talte om Moab.

14 Men nå taler Herren og sier: Innen tre år, slik en leiekar regner årene, skal Moabs herlighet bli foraktet, sammen med hele den store folkehopen. Den resten som blir igjen, skal være veldig liten og ikke ha noen makt.